

[Glistrup]

fejltagelse i »Flødebollen«s tid i 1920'erne desværre kom ind i det medium, der nu spiller så stor en rolle for hele det danske folks dagligdag og videre udvikling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Så lykkedes det altså endnu en gang for nogle partier for en stund – en ganske lang stund – at få flyttet radiorådets politiske slagsmål om Danmarks Radios programmer her ind i folketinget, til trods for at vi alle ved, at det politiske ansvar for disse spørgsmål udtrykkeligt er placeret uden for folketinget. Jeg gjorde mig ellers al tænkelig umage i min første tale for at anslå en tone, som skulle dæmpe denne kendte lidenskabelighed, men denne form for debattering er åbenbart så lyksalig, at chancen for en gentagelse ikke har været til at modstå. Jeg tror, at omkring fire femtedele af denne debat i virkeligheden har været af en art, som hører hjemme i radiorådet. Jeg har derfor ingen kommentarer til den del af debatten, men enkelte bemærkninger til resten.

Der er blevet talt om den teknologiske udvikling. Der er blevet talt om, at vi inden længe vil blive overvældet af udenlandske programmer, at vi vil få et uhyre stort antal programmer at vælge imellem, og at vi skal forholde os til disse nye tilstande. Det er givet, at vi skal forholde os til det, bl.a. ved at forøge og forbedre produktionen af danske programmer af høj kvalitet og med stor alsidighed.

Spørgsmålet om reklamefinansieret TV skal jeg ikke sige mere om, blot nogle enkelte ord om TV 2.

Det har i en periode været således, når man har debatteret TV 2, at man ligesom har haft en forestilling om, at vi stod i en valg-situation: enten havde vi råd til Nordsat, eller også havde vi råd til TV 2. For ganske få uger siden har Nordisk Ministerråd færdiggjort en indstilling til Nordisk Råds næste session om Nordsat. Det er en indstilling, som går ud på, at man ønsker konkrete forhandlinger i det kommende år som baggrund for en endelig stillingtagen, og de skal bl.a. dreje sig om, hvilket antal kanaler en eventuel Nordsat skulle rumme, derunder naturligvis, hvilken adgang de enkelte lande skulle have til disse kanaler. Jeg mener derfor, at

spørgsmålet om TV 2 må hen skydes til en diskussion også om Nordsat, som vil være den naturlige bærer for TV 2, al den stund vi næppe vil kunne investere i TV 2 de nærmeste år.

Igen ser jeg Nordsatmuligheden som en værdifuld alternativ mulighed over for det udbud – formentlig også overbud – af udenlandske udsendelser, deraf en del kommercialiserede udsendelser, massefabrikerede udsendelser, som givetvis vil blive sendt ind over landet, og over for hvilke vores værn ikke er skænderier eller politisering, men alene en styrkelse af kvaliteten af dansksprogede udsendelser og alsidigheden i adgangen til udsendelser også fra andre nordiske lande.

Et par kommentarer til enkelte af indlæg-gene.

Over for hr. Arne Melchior vil jeg blot understrege, at jeg ikke har sagt, at mediekommissionen skulle afslutte noget arbejde, før vi kunne arbejde med en radiolovsrevisi-on, men det ville være meningsløst at afgive noget konkret løfte om et tidspunkt lige net-op i øjeblikket. Jeg synes, at debatten i dag har vist, at det mest uheldige, man kan gøre, er at låse sig fast i disse spørgsmål og ikke lade de informationer, som er nødvendige, indgå i overvejelserne.

Til hr. Flemming Jensen, som taler meget om reklame-TV, vil jeg blot sige, at den holdning, vi fra socialdemokratiets side og fra regeringens side gang på gang har givet til kende, ikke er, at vi som modstandere af reklamefinansiering stikker hovedet i busken i den forstand, at der allerede sendes reklamer ud over landet. Det ved vi meget vel. Det, der for os er afgørende, er den indirekte indflydelse fra annoncørerne i et sådant partsdomineret TV, kunne man kalde det, hvor risikoen ikke ligger i, hvad der bliver udsendt, men i, hvad der ikke bliver udsendt, og hvor den risiko, vi ser, er en situation, hvor flere fjernsynsvirksomheder begynder at konkurrere om lytterne med henblik på økonomisk profit. Dette er dog et realistisk spørgsmål, man må forholde sig til.

Til hr. Erhard Jakobsen vil jeg sige, at en årlig debat naturligvis er et spørgsmål, der skal debatteres, men det forekommer mig nu, at debatten går i tomgang, hvor vi år efter år hører de samme synspunkter med mere eller mindre vellykkede forsøg på at variere argumenterne en smule. Jeg finder dette stereo-